

registrar a Betxí (XXIX, 157.28). Amb més extensió la forma amb vocal dissimilada: *Manéu* nom de senyals pdes. de tres pobles de la zona xativina (Llanera, La Granja i Vallés de la Costera: XXXII, 45, 34, 47); el batlle de La Granja digué que havia estat un poblet; *La Fonteta Menço*, amb -o que induria al que proposo en *Men-* (a l'art. miscel·l. de NLL àr.) En fi *Maneus* a Roglà (XXXII, 41.12).

Acabarem amb uns altres parònims que també poden venir de NPP germ., però diferents, segurament en -HILD. *Serra-Manilli* en un doc. de 954, de la zona solsonesa (Serra V., *Pinós i Mipl.* III, p. 81, cit. junt amb *Roset*): on veiem l'assimilació cat. corrent LD > /l/, amb /i/ per l'acció metafònica de la -i final; i el masc.: «Riculfo abat, *Manile* monachum et ---» en un doc. de 902 relatiu al poble ribagorçà d'Isclès (Abadal P. i R., nº 337); *Minuilde* NP a. 963 en un doc. rossell. relatiu a *Montoriol* (col·le. Moreau).

¹ També ens recorda el nom de la vila de *Sainte Menebould*, en el dept. Marne (pron. m^unū) però crec que consta com *Sancta Manehuldís* en un doc. de 1125, i sembla format amb una terminació -huld (?) o -wulf, base que ja no convindria per a -eu català.

Montmany, V. -*Manya* *Montmeló*, V. *Melons* *Montmell*, V. *Maella* *Montmeneu*, V. *Montmaneu* *Montmirà* (Alcora), V. *Almiserà* i *Alcalatèn*

MONTNEGRE

1) *El Montnegre*, cim (1425 m. alt.) de la serra que separa les valls de la Muga (Alt Empordà) i del Tec (Vallespir), al límit dels municipis de la Menera i de Serrallonga (Vallespir), continuant fins damunt d'Arles i St. Llorenç de Cerdans (1315 alt), on altres en diuen *Montner*.

MENCIONS ANT. 993: *Monte Nigro Subteriore* (Col·le Moreau xv, 76), mentre que la part de la Menera, més alta, seria **M. N. Superiore*.

2) *El Montnegre*, massís muntanyós que forma part de la Serralada Litoral, entre la Tordera i Collsacreu, que el separa del Corredor. Culmina en el cim de *Montnegre de Ponent* (757 m. alt.) que els vells anomenaven *Pratperelló* (*pratpəɾəljó*, o -*əyó*, oït per Cor. 1928, 1931, viu encara a. 1980ss. a St. Martí de Montnegre). Perejaume Borrell, pintor i poeta, fill de Sant Pol de Mar, que estima aquestes muntanyes, els ha dedicat aquests bells versos: «Els esqueis del torrent separen prou / aquestes dues postals: el Montnegre / i Ca l'Oller. L'aigua, però, les clou / i n'empostala els gorgs en blanc i negre» (*Oli damunt paper*, 1992). *Pron. Mod.*: *al munnégra*, oït Cor. (1915ss.).

2 bis) *Montnegre*, veïnat del municipi de Sant Celoni, situat al vessant septentrional del cim de

Montnegre de Ponent, a la capçalera de la riera de Montnegre, que desaiugua a la Tordera.

PRON. MOD. *munnégra*, oït allí per J. Cor. 1917 i ss.

DOC. ANT.: 998: *Monte Nigro* (*Cart. St. Cugat* I, 280); 1076: *Montis Nigri* (Balari, *Orígenes*, 186); 1185: *Monte Nigro* (Kehr, *Papsturk.*, 516); 1359: «Castell de *Mu<n>negre*» 30 focs citat després de St. Celoni i Gualba (*CoDoACA* XII, 15), *Mont negra* (*CoDoACA* XII, 132). Els capellans d'allí insistien a dir-ne *St. Martí de Montnegre* denominació impopular que, en aquest cas, té l'avantatge de distingir del (2) i dels altres homònims.

3) *Montnegre*, llogaret del municipi de Quart (Gironès), pertanyent a la parròquia de *Sant Mateu de Montnegre*, i situat al vessant meridional de la serra de Montnegre, contrafort (450 m. alt.) septentrional de les Gavarres. *Pron. Mod.*: *sam mətəy* (*də munnégra*, oït a Quart; *munnégra*, oït a Calonge per Casacuberta (c. 1920).

DOC. ANT.: 1359: *Montnegre* (*CoDoACA* XII, 105).

4) *Montnegre*, partida del terme de Pego (Marquesat de Dènia) (XXXIV, 145.11).

5) *El Montnegre*, de Mequinensa, altià (404 m. alt.) i partida d'aqueix municipi de l'Ebre. *Pron. Mod.*: 25 *los monégres*, oït allí Cor. (1934), segueix a l'O. el paratge «los Monegros» en domini aragonès.

DOC. ANT.: 1174: *Montnegre* (Miret, *TemplH.*, 192).

6) *Montnegro*, NL del terme de Borriol (Pna. Cast. Septentrional) (*BSCC* XIV, 245). (Forma mossàrab).

7) *El Montnegrell*, partida antiga del terme de Sorita (Ports de Mlla.) documentada l'any 1249: *serram de Montenigrello* (XXVIII, 10).

Var. formades amb *ner*, que fou var. antiga de *negre* *Montner*, municipi de Rosselló, estès entre el pla d'Estagell, a la vall de l'Aglí, i el *puig de Montner* (507 m. alt.). *Pron. Mod.*: *muné*. Gentilici: *munəɾəŋks*, oït per Coromines allí.

DOC. ANT.: 959: *Monte Nigro* (*Col. Moreau*); 1220: *Monte Nerio* i *Monte Nero* (Alart, *InuLC*, s.v. *negre*); 1359: *Moner* (c. XII, 120); 1395: *Mon(n)er* (Alart, *Doc. Geogr. Hist.*, 29).

Cal Montner (oït *munne*) mas del terme de Navès (Solsonès) (XXXVIII, 1844.22).

ETIM. Compostos de *mont* amb *negre* o la seva variant *ner* (*DECat.* V, 899, n. 2). J.F.C. i J.C.

8) *Montnegre*, partida i veïnat del municipi d'Alacant, a la vall del riu de *Montnegre* (oït *riu monégre* i *riu de monnégre*, a Onil per Cor. (XXXV, 178.9.17)), és idèntica a *Montnegre*, parròquia del municipi de Xixona, situada a la vall mitjana d'aquest riu Montnegre (o riu Verd) (XXXVI, 108.9), dividida en els nuclis de *Montnegre de Dalt* i *Montnegre de Baix*. Veg. més detalls a l'art. Ibi / Tibi. Com que no